

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Supreme Court of the United Kingdom — Tumačenje članka 49. i članka 63. UFEU-a — Nacionalni porezi koji su protivni pravu Zajednice — Povrat stečenog bez osnove — Istodobno postojanje, u nacionalnom pravu, dvaju alternativnih pravnih sredstava koja su dostupna poreznim obveznicima u svrhu traženja povrata dugovanih iznosa, pri čemu je za jedno pravno sredstvo propisan dulji rok za postavljanje zahtjeva u odnosu na drugo — Nacionalno zakonodavstvo kojim se skraćuje, s retroaktivnim učinkom i bez prethodnog upozorenja, najdulji rok — Kompatibilnost s načelima djelotvornosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja.

Izreka

1. Načela djelotvornosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja protive se tomu da, u situaciji kada porezni obveznici mogu, u skladu s pravom države članice, birati između dvaju pravnih sredstava u području povrata poreza naplaćenog protivno pravu Unije, pri čemu je za jedno od tih pravnih sredstava predviđen dulji rok zastare, nacionalno zakonodavstvo skrati taj rok zastare bez prethodnog upozorenja i s retroaktivnim učinkom.
2. Na odgovor na prvo pitanje ne utječe okolnost da je, u trenutku kada je porezni obveznik podnio svoju tužbu, mogućnost korištenja pravnim sredstvom s najduljim rokom zastare priznata tek nedavno od strane nižeg suda te ju je najviša sudska instanca tek naknadno konačno potvrdila.

(¹) SL C 311, 13.10.2012.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. prosinca 2013. — Europska komisija protiv Talijanske Republike

(Predmet C-411/12) (¹)

(Povreda obveze države članice — Državne potpore — Povlaštena cijena struje — Odluka 2011/746/EU — Potpore nespojive s unutarnjim tržištem — Povrat — Neprimjena u određenom roku)

(2014/C 52/27)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky, D. Grespan i S. Thomas, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, uz asistenciju S. Fiorentina, agenti)

Predmet

Povreda obveze države članice — Državne potpore — Neusvajanje mjera potrebnih za usklajivanje s člancima 3., 4. i 5. Odluke Komisije 2011/746/EU od 23. veljače 2011. koja se odnosi na državne potpore koje je Italija primijenila u korist Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA i Syndial SpA (SL L 309, str. 1) — Obveza traženja, bez odgode, povrata potpora proglašenih nezakonitima i nespojivima s unutarnjim tržištem te obavještavanja Komisije o tome.

Izreka

1. Time što u propisanom roku nije poduzela sve potrebne mjere kako bi od Portovesme Srl i Eurallumina SpA povratila državnu potporu koja je u članku 2. Odluke Komisije 2011/746/EU od 23. veljače 2011. koja se odnosi na državne potpore C 38/B/04 (prije NN 58/04) i C 13/06 (prije N 587/05) proglašena nezakonitom i nespojivom s unutarnjim tržištem, a koje je Italija primijenila u korist Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA i Syndial SpA, Talijanska Republika je povrijedila svoje obveze koje ima na temelju članaka 3. i 4. te odluke.
2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 355, 17.11.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugal) — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA protiv Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

(Predmet C-425/12) (¹)

(Postupak sklapanja ugovora o javnoj nabavi u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru — Direktiva 93/38/EEZ — Neprenošenje u nacionalno pravo — Mogućnost za državu da se poziva na tu direktivu protiv subjekta koji ima koncesiju za obavljanje javne službe u slučaju kada taj akt nije prenesen u nacionalno pravo)

(2014/C 52/28)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA

Tuženik: Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugal — Tumačenje članka 2. stavka 1. točke (b), članka 4. stavka 1. i članka 14. stavka 1. točke (c) Direktive Vijeća 93/38/EEZ od 14. lipnja 1993. o usklajivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL L 199, str. 84.), kako je izmijenjena Direktivom 98/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. (SL L 101, str. 1.) — Izravan učinak — Mogućnost za državu da se poziva na tu direktivu protiv subjekta koji ima koncesiju za obavljanje javne službe u slučaju kada taj akt nije prenesen u nacionalno pravo

Izreka

Članak 4. stavak 1., članak 14. stavak 1. točku (c) podtočku (i) i članak 15. Direktive Vijeća 93/38/EEZ od 14. lipnja 1993. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru, kako je izmijenjena Direktivom 98/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998., treba tumačiti u smislu da se na njih ne može pozivati protiv privatnog poduzetnika samo zbog toga što on ima svojstvo isključivog koncesionara za obavljanje službe od javnog interesa koji po osobnom kriteriju ulazi u područje primjene te direktive, dok navedena direktiva još uvijek nije prenesena u unutarnji pravni poredak države članice u pitanju.

Takav poduzetnik, kojemu je na temelju akta javne vlasti povjereno obavljanje službe od javnog interesa pod njezinim nadzorom te u tu svrhu raspolaže iznimnim ovlastima koje nadilaze pravila mjerodavnina za odnose među pojedincima, dužan je poštovati odredbe Direktive 93/38, kako je izmijenjena Direktivom 98/4, pa se protiv njega tijela države članice mogu pozivati na te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 389, 15.12.2012.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Nizozemska) — u postupku koji je pokrenuo X

(Predmet C-437/12) ⁽¹⁾

(Nacionalni porezi — Članak 110. UFEU-a — Porez na registraciju motornog vozila — Slični domaći proizvodi — Neutralnost poreza između uvezenih rabljenih automobila i sličnih vozila koja se već nalaze na nacionalnom tržištu)

(2014/C 52/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

X

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Nizozemska — Tumačenje članka 110. UFEU-a — Nacionalni porezi — Nacionalni propisi kojima se određuje porez na registraciju motornog vozila prilikom prvog korištenja vozila u nacionalnoj cestovnoj mreži — Iznos poreza čija visina od 2010. ovisi o emisijama CO₂ — Vozilo pušteno u promet u 2006. u inozemstvu i registrirano u 2010. na nacionalnom državnom području

Izreka

1. Za potrebe primjene članka 110. UFEU-a, slični nacionalni proizvodi, usporedivi s rabljenim vozilom kakvo je ono o kojemu je riječ u glavnom predmetu, koje je prvi put korišteno

prije 1. veljače 2008. i bilo je uvezeno i registrirano u Nizozemskoj 2010., vozila su koja se već nalaze na nizozemskom tržištu, koja imaju značajke najbliže onima koje ima spomenuto vozilo o kojemu je riječ.

2. Članak 110. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivan porez poput BPM-a („belasting personenauto's en motorrijwielen”) na snazi 2010., ukoliko i u mjeri u kojoj iznos tog poreza koji se primjenjuje na uvezena rabljena vozila prilikom njihova registriranja u Nizozemskoj prelazi njegov najniži preostali iznos, uključen u vrijednost sličnih rabljenih vozila već registriranih u toj istoj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 399, 22.12.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (Chancery Division) — Ujedinjena Kraljevina) — Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd protiv Sanofija

(Predmet C-443/12) ⁽¹⁾

(Lijekovi za humanu primjenu — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 3. — Uvjeti za dobivanje te svjedodžbe — Uzastopna stavljanja u promet dvaju lijekova koji djelomično ili u potpunosti sadrže isti aktivni sastojak — Mješavina aktivnih sastojaka od kojih se jedan već nalazi u prometu u obliku lijeka s jedinim aktivnim sastojkom — Mogućnost dobivanja više svjedodžbi na osnovi istog patentra i dvaju odobrenja za stavljanje u promet)

(2014/C 52/30)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd

Tuženik: Sanofi

Uz sudjelovanje: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — High Court of Justice (Chancery Division) — Tumačenje članka 3. točaka (a) i (c) Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove (SL L 152, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svežak 64., str. 166.) — Uvjeti za dobivanje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti — Pojam „proizvod zaštićen temeljnim patentom koji je na snazi“ — Kriteriji — Mogućnost dodjele svjedodžbe za svaki lijek u slučaju patenta koji pokriva više lijekova